hnutí fokoláre

SLOVO ŽIVOTA

Listopad 2026

„Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33)

Přiznejme si, že v historickém kontextu, v němž žijeme a o němž každý den přicházejí stále znepokojivější zprávy, se nám toto Slovo jeví téměř jako „mimo mísu“. Všechno nás totiž vede ke ztrátě odvahy. Jsme uvězněni mezi nejistotou situací, které nás přesahují, a očekáváními výkonu, což nás ovlivňuje.

Právě v podobném kontextu k nám promlouvá Janovo evangelium – apoštolové sedí kolem Ježíše při poslední večeři. V této scéně se dramaticky střetává bratrství se zradou, darování sebe sama s temnotou zla. Ježíš k nim pronáší svou poslední řeč, aby je připravil na zkoušku utrpení, ale zároveň je ujišťuje, že se vrátí. On sám je varuje: „ve světě“ mohou být smeteni bouřemi a zklamáními, ale v něm vždy naleznou pokoj a plnost života.

Jeho slova jsou slibem, který dává naději:

„Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“

Pokud nám vnější okolnosti a naše slabosti působí strach a utrpení, Ježíš nás vybízí, abychom se svěřili jemu, abychom i dnes rozpoznávali znamení jeho přítomnosti v našem životě a získali tak nový pohled na realitu.

Chiara Lubichová píše: „Existuje-li v našem životě něco tajemného, je to bolest. (…) I ten, kdo je nám blízko a má nás rád, nám ji často nemůže pomoci překonat. Často však stačí, když ji někdo s námi třebas i v tichosti sdílí. Právě to udělal Ježíš.

Přišel každému člověku až tak blízko, že s námi všechno sdílel. A to ještě není všechno. Dokonce vzal na sebe každou naši bolest, ztotožnil se s ní tak, že křičel: ‚Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?' (Mt 27,4). (…) Každá fyzická, mravní či duchovní bolest mi ho připomíná, je způsobem jeho přítomnosti a jeho tváří. Mohu si říci: ‚V této bolesti miluji tebe, Ježíši opuštěný. Ty jsi vzal moji bolest za svou a tak mě přicházíš navštívit. Proto tě chci a proto tě objímám.' Jsme-li pak pozorní k tomu, abychom milovali, abychom odpovídali na jeho milost, abychom chtěli to, co chce v následujícím okamžiku od nás On, abychom žili svůj život pro něho, často bolest zmizí. Je tomu tak, protože láska přivolává dary Ducha Svatého – radost, světlo a pokoj."[1]

„Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět."

Nechejme, aby i v okamžicích temnoty to byl právě On v nás, kdo zlo přemůže dobrem, překoná pokušení uzavřít své srdce, přiblíží se k bratřím a sestrám a bude jim s láskou sloužit jak v drobných každodenních činech, tak i v sociálním nasazení ve prospěch společného dobra.

Také vzájemná láska ve společenství svědčí o Pánově blízkosti a dodává nám odvahu. To je zkušenost mladého Javiera z Dominikánské republiky:

„Byl jsem na návštěvě u svého bratrance a rozhodl jsem se vylézt na zeď na dvoře, ale ta se na mě zřítila a rozdrtila mi pravou nohu. V nemocnici jsem rodičům řekl, že tu bolest nedokážu snést. Můj otec mi laskavě řekl: ‚Je to jako sdílet utrpení Ježíše: zkus ho obejmout.' Když jsem se probudil, uvědomil jsem si, že tu nohu již nemám. Zpočátku jsem hodně plakal, ale postupně jsem pocítil vnitřní klid a důvěru, že Bůh pro mě má nějaký plán.

Díky lásce a podpoře mladých lidí z našeho společenství i dalších lidí z celého světa mám nyní dočasnou protézu a za pár měsíců dostanu protézu trvalou. Život doma se postupně vrátil do normálu. Pomáhám s domácími pracemi, jsem nablízku

---

[1] Ch. Lubichová, Slovo života na březen 2005 (Nové město 03/2005, str. 15), taktéž v *Parole di Vita* a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 745-746.

své rodině a dokonce se mi podařilo dokončit školu s vynikajícími známkami. Všichni – moje rodina, přátelé i personál nemocnice – byli ohromeni mým klidem a pozitivním postojem, který jsem se snažil zachovat.“

Letizia Magri a tým Slova života